

Intern gjeldsflytting og multinasjonale selskaper

av Anastasia Avetisova, Master i økonomi og administrasjon, NHH, våren 2014

I takt med globalisering har man fått fremvekst av flernasjonale selskaper. Disse kan benytte seg av flere kanaler for å redusere den totale skattebelastningen, deriblant flytting av gjeld internt mellom filialer. Det er ikke noe klart skille mellom lovlig og ulovlig skatteplanlegging, men flere studier peker i retning av at flernasjonale selskaper utnytter sine muligheter for skatteminimering.

Dersom selskapet velger å holde gjelden i en filial i et høyskatteland kan det gi en skattebesparelse fordi de fleste land lar gjeldsrenter være fradragsberettiget. Er lånefinansieringen i et selskap unaturlig høy, vil selskapet være tynt kapitalisert.

Også norske selskaper antas å utnytte rentefradraget i Norge og beskatte renteinntektene lavt i land med lavere skatt for å redusere den totale skattebyrden. Fra og med 2014 innførte regjeringen nye regler om begrensning av fradrag på interne renter. Andre land har hatt slike regler i flere år. De norske reglene kommer til anvendelse dersom de totale rentekostnadene utgjør mer enn 5 millioner kroner. Den øvre fradragsrammen ble satt til 30 % av skattepliktig resultat pluss netto rentekostnader og skattemessige avskrivninger. Hensikten med reglene er å redusere mulighetene for skatteminimering slik at flernasjonale norske selskaper ikke lenger vil ha et konkurransefortrinn foran selskaper som kun opererer i Norge og ikke har de samme mulighetene.

Ved bruk av økonometrisk metode har jeg undersøkt hvorvidt det er grunnlag til å hevde at slik utnyttelse av skattesystemet har vært tilfelle for norskregistrerte flernasjonale selskaper, både de norskeide og de utenlandskeide. Videre har jeg undersøkt hvorvidt det er forskjeller mellom selskaper som er norskeide og utenlandskeide og sannsynligheten for at den nye regelen om begrensning av fradrag på interngjeldsrentene i størst grad vil

treffe målgruppen.

Analysen min peker i retning av at multinasjonale selskaper har høy interngjeld i Norge. Til tross for sprikende resultater ser effekten ut til å være gjennomgående for de norskeide multinasjonale selskapene for årene 2001-2006 og for de utenlandskeide multinasjonale selskapene for årene 2006-2011. Effekten viser også tendens til svekkelse over tid. Det er ikke klart om det primært er de flernasjonale selskapene som vil berøres av fradragsregelen, men resultatene peker i retning av at selskaper med utenlandsk eierskap har høyest sannsynlighet for å bli berørt. Oppsummert bekrefter derfor analysen andre studier som viser positiv sammenheng mellom det å være et flernasjonalt selskap og gjeldsandel i et høyskatteland. Det ser derfor ut til at gjeldsflytting også er en relevant problemsstilling for Norge og at de nye reglene om fradragsbegrensning kan redusere insentivene til tynn kapitalisering.